

Sygn. I C 991/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2023 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Hanna Kaflak-Januszeko
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Karina Hofman

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2023 r. w Słupsku

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.

przeciwko Województwu (...) - Zarządowi Dróg Wojewódzkich w G.

o zapłatę

oddala powództwo;

zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. na rzecz pozwanego Województwa (...) - Zarządu Dróg Wojewódzkich w G. 5.417,00 zł (pięć tysięcy czterysta siedemnaście złotych 00/100) kosztów procesu z odsetkami ustawowymi od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

I C 991/21

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością **w** (...) 18.12.2020 r. pozwał **Województwo (...) – Zarząd Dróg Wojewódzkich w G.** o 105.241zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1.10.2019 r. do dnia zapłaty odszkodowania za naprawę i najem pojazdu zastępczego, gdyż wskutek najechaniu na plamę oleju na drodze, której pozwany jest zarządcą, doszło do uszkodzenia pojazdu przedsiębiorcy, od którego powód nabył opisaną wierzytelność na podstawie cesji.

P o z w a n y wniósł o oddalenie powództwa, negując swoją odpowiedzialność za zdarzenie opisane w pozwie. Wskazał, że po jego stronie nie doszło do spełnienia przesłanki zawinienia w wykonywaniu obowiązków nad powierzoną drogą, gdyż była utrzymana w należytym stanie. Podał, że nawet w dniu poprzedzającym zdarzenie - odcinek drogi, na której doszło do spornego zdarzenia - był monitorowany i nie stwierdzono zanieczyszczeń czy innych zagrożeń. Nadto pozwany nie otrzymał zgłoszenia, że pojawiło się niebezpieczne miejsce z wyciekami. Dopiero po spornym zdarzeniu Straż Pożarna zgłosiła konieczność zneutralizowania plamy. Dodał, że przeglądu dróg dokonuje zgodnie z planem (informacje są zbierane całodobowo).

Poza tym rozważał, czy kierujący mógł dostrzec wyciek i odpowiednio zareagować. Miał także wątpliwości co do momentu pojawienia się plamy wobec ewentualności, że wyciekła dopiero wskutek kolizji.

Sąd ustalił, że:

7.06.2019 r. ok. 5.10 na drodze wojewódzkiej (...) w Ś. doszło do uszkodzenia pojazdu marki (...) z naczepą o nr rej (...) wskutek uderzenia podczas mijania z innym pojazdem (marki S.) ze względu na lekki poślizg, w jaki wpadł pojazd (...) po wjechaniu na rozlany olej.

(...) kierowany był przez J. J. (1), pracującego u Z. G. - prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) Firma (...) -G." (dalej nazywanego poszkodowanym), do którego pojazd należał.

Wezwana na miejsce Policja stwierdziła, że rozlana na drodze plama oleju, była jedyną przyczyną wypadku i nie nałożyła mandatu.

Poszkodowany po ustaleniu, kto jest ubezpieczycielem pozwanego, upoważnił powoda do prowadzenia wszelkich działań związanych z likwidacją szkody - odszkodowania za naprawę i najem pojazdu zastępczego w wysokości dochodzonej kwoty, na którą powód wystawił poszkodowanemu fakturę.

Ubezpieczyciel przystąpił do wyceny szkody, ale w toku likwidacji szkody stwierdził, że nie ponosi odpowiedzialności za zdarzenie i odmówił wypłaty.

dowód: dokumentacja postępowania policyjnego – k. 114-130, 143-144, dokumenty z likwidacji szkody – k. 18-38, 145-166 (do por. plik – vide k. 109), zeznania funkcjonariuszy policji – k. 211-213, 224-225, 261-263, 269-271, K. C. – k. 230-231, J. J. – k. 239-241

1.06.2020 r. powód nabył opisaną wierzytelność w drodze cesji (k. 39).

bezsporne

Pozwany prowadzi stały monitoring zarządzanych dróg, dokonując przeglądów zgodnie z założonym planem. Celem realizacji zadań ma zawartą umowę o współpracy ze Strażą Pożarną.

Odcinek drogi, na którym doszło do zdarzenia był monitorowany dzień wcześniej i nie stwierdzono na nim zagrożeń, jak i pozwany nie otrzymał zgłoszeń o zanieczyszczeniu przed spornym zdarzeniem.

dowód: dokumentacja z przeglądów – k. 167-168, umowa z zał. – k. 165-196, zeznania S. K. – k. 215-216, R. J. – k. 218-219, A. B.-M. – k. 226-228

Sąd nie uwzględnił powództwa,

gdyż materiał dowodowy nie potwierdził odpowiedzialności pozwanego za sporne zdarzenie. Pozwany bowiem nie naruszył swych obowiązków w zakresie monitorowania i reakcji na stan drogi². Przy tym główną istotą sporu była inna konstrukcja wzorca odpowiedzialności kreowana przez obie strony (ustawa regulująca działalność powoda określa bowiem ogólnie zadania). Powód reprezentował stanowisko, że praca pozwanego powinna być tak zorganizowana, że nie powinno dochodzić do zdarzeń jak sporne, a pozwany wskazywał, że należyta staranność w jego działalności polega na zapewnieniu monitoringu stanu drogi i reagowania na zgłoszenia. I sąd podziela to stanowisko, przy tym zbieżne z orzecznictwem przytoczonym przez pozwanego. Przyjęcie standardu oczekiwanego przez powoda de facto prowadziłoby do odpowiedzialności na podstawie ryzyka, a może nawet absolutnej, a sąd nie stwierdza podstaw do takiej wykładni³, a zatem pozostało badać sprawę na kanwie podstawowej reguły z art. 415 kc. Dalsze rozbudowywanie wyводу co do przesłanek odpowiedzialności jest jednak zbędne, gdyż sprowadzała się ona do już omówionej kwestii. Można jeszcze nawiązać do podstawowej regulacji stanowiącej podstawę ustalenia, czy doszło do zawinienia - vide art. 355 kc. Jego treść stanowi potwierdzenie, że chodzi o realną możliwość wykonania obowiązku, więc trudno jej wymagać przy dynamice związanej z ruchem, gdzie kwestia pojawienia się plamy i poślizgu na niej – może być kwestią momentu. Wobec argumentów powoda można dodać, że mógł zaraz za wozem dokonującym przeglądu jechać pojazd,

który zanieczyścił drogę. Zauważyć też można, że do szkód może dochodzić w bardzo różnych sytuacjach, w tym w ruchu drogowym, ale nie zawsze wiążą się one z możliwością szukania rekompensaty z tytułu odpowiedzialności cywilnej i dlatego dostępne są też inne ubezpieczenia. Dodać też należy, że rozbudowany wywód pozwanego prawidłowo przedstawiał kontekst jego odpowiedzialności w związku z wykonywanymi obowiązkami.

Co do wyroku, na jaki powód powołał się w pozwie, to przytoczony fragment wskazuje, że dotyczy ona innych kwestii spornych. Odnosi się do legitymacji pozwanego w kontekście art. 416 kc, ale sąd uważa za niepotrzebne omawianie roli art. 416 kc w nawiązaniu do podstawowej regulacji art. 415 kc, skoro w niniejszej sprawie pozwany nie negował swojej odpowiedzialności za stan drogi, a tylko za konkretne zdarzenie ze względu na jego okoliczności.

W nawiązaniu do wyводу pozwu można też zauważyć, że pojęcia bezprawności, należytości są szerokie, ale w konkretnym kazusie należy je zbadać, co nastąpiło powyżej.

W konsekwencji zbędne było kontynuowanie postępowania dowodowego, a w zakresie w jakim zostało przeprowadzone - dowody umożliwiały skonstruowanie stanu faktycznego w zakresie niezbędnym do zdiagnozowanej kwestii spornej.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z § 2 pkt. 6 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

1 k. 285 informacja o aktualnej nazwie powoda

2 vide ustawa o drogach publicznych, w tym zwł, zakres przytoczony obszernie w odpowiedzi na pozew, zwł. art. 20 z podkreślonym pkt. 4

3 teoretyczno-prawnie dostatecznie wypowiedział się Sąd Najwyższy w orzeczeniach przytoczonych przez pozwanego, jak i inne sądy wspomniane w odpowiedzi na pozew, czego sąd rozpoznający sprawę dokładnie nie cytuje, gdyż wywody te były sformułowane w oparciu o przytoczone w niniejszej sprawie regulacje i ich wieloletnią wykładnię, którą także sąd samodzielnie opisał